

EBA/GL/2026/05

7 mei 2026

Richtsnoeren

tot wijziging van de EBA-richtsnoeren
EBA/GL/2016/07 inzake de toepassing
van de definitie van wanbetaling
overeenkomstig artikel 178 van
Verordening (EU) nr. 575/2013

1. Naleving en kennisgevingsverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van de EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, onder i-ii-iii-iv-v-vi-vii) van Verordening (EU) nr. 1093/2010, waarop de richtsnoeren van toepassing zijn, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten EBA er vóór [17.09.2026] van in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, met opgave van redenen indien dit niet het geval is. Bevoegde autoriteiten die niet binnen die termijn hebben gereageerd, worden door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te voldoen. Kennisgevingen dienen te worden ingediend door het formulier op de EBA-website in te sturen onder vermelding van “EBA/GL/2026/05”. Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 op de website van EBA bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Adressaten

6. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, punt 2, onder i van Verordening (EU) nr. 1093/2010, en tot financiële instellingen als gedefinieerd in artikel 4, punt 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

3. Uitvoering

Toepassingsdatum

7. Deze richtsnoeren zijn van toepassing vanaf 19.10.2026.

4. Wijzigingen

8. De EBA-richtsnoeren EBA/GL/2016/07 worden als volgt gewijzigd:

9. Punt (d) van paragraaf 23 wordt vervangen door:

“(d) in het specifieke geval van factoringregelingen waarbij de gekochte kortlopende vorderingen op de balans van de instelling worden opgevoerd en waarbij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- (i) de door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 178, lid 2, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde materialiteitsdrempel wordt overschreden, maar geen van de vorderingen op de debiteur is meer dan 90 dagen achterstallig;
- (ii) de debiteur is niet afdoende in kennis gesteld van de overdracht van de vordering door de cliënt van de factor, en de instelling beschikt over bewijs dat de debiteur de vordering aan de cliënt heeft voldaan voordat deze meer dan 90 dagen achterstallig was;
- (iii) in het geval van niet-openbaar gemaakte factoringregelingen beschikt de instelling over bewijs dat de debiteur de vordering aan de cliënt heeft betaald voordat deze meer dan 90 dagen achterstallig was.”

10. Paragraaf 31 wordt vervangen door:

“31. Wanneer de debiteur wel afdoende in kennis is gesteld van de overdracht van de vordering maar het bedrag daarvan toch aan de cliënt heeft betaald, blijft de instelling het aantal achterstallige dagen tellen in overeenstemming met de voorwaarden van de vordering.”

11. Paragraaf 32 wordt geschrapt.

12. Punt (a) in paragraaf 39 wordt geschrapt.

13. Na paragraaf 48 wordt het opschrift vervangen door:

“Geringere financiële verplichting als gevolg van een respijtmateiregel”

14. Paragraaf 49 wordt geschrapt.

15. Paragraaf 50 wordt geschrapt.

16. Paragraaf 52 wordt vervangen door:

“52. Ten behoeve van de vaststelling van de onwaarschijnlijkheid van betalen als bedoeld in artikel 178, lid 3, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 berekenen instellingen voor

iedere respijtmaatregel de geringere financiële verplichting en vergelijken zij deze met de in paragraaf 51 genoemde drempel. Wanneer de geringere financiële verplichting boven deze drempel uitkomt, wordt aangenomen dat zich ten aanzien van de blootstellingen een wanbetaling heeft voorgedaan.”

17.Paragraaf 53 wordt vervangen door:

“53. Indien de geringere financiële verplichting onder de vermelde drempel uitkomt, en met name wanneer de actuele nettowaarde van de verwachte kasstromen op basis van de respijtregeling hoger is dan de actuele nettowaarde van de verwachte kasstromen vóór de wijzigingen in de voorwaarden, beoordelen instellingen zulke blootstellingen echter op mogelijke andere indicaties dat betaling onwaarschijnlijk is. Wanneer de instelling gegronde twijfels heeft of de kredietverplichting volgens de nieuwe regeling tijdig volledig zal worden terugbetaald, wordt de debiteur als wanbetaler beschouwd. De volgende indicatoren kunnen wijzen op onwaarschijnlijkheid van betalen:

- (a) betaling van een groot bedrag ineens die gepland staat aan het eind van het terugbetalingsschema;
- (b) een onregelmatig terugbetalingsschema waarbij significant lagere betalingen staan gepland aan het begin van het terugbetalingsschema;
- (c) een aanzienlijke respijtperiode aan het begin van het terugbetalingsschema;
- (d) de blootstellingen met betrekking tot de debiteur zijn meer dan eens het voorwerp geweest van respijtmaatregelen.”

18.Paragraaf 54 wordt vervangen door:

“54. Alle blootstellingen die overeenkomstig artikel 47 bis en 47 ter van Verordening (EU) nr. 575/2013 als niet-renderende respijtblootstellingen worden geclassificeerd, worden onder de noemer wanbetaling geschaard.”

19.Paragraaf 55 wordt vervangen door:

“55. Wanneer wijzigingen in het tijdschema van kredietverplichtingen als bedoeld in artikel 178, lid 2, onder e), van Verordening (EU) nr. 575/2013 het resultaat zijn van financiële moeilijkheden van een debiteur, beoordelen instellingen ook of is ingestemd met een respijtmaatregel en of er een indicatie was dat betaling onwaarschijnlijk is.”

20.Punt (h) in paragraaf 59 wordt vervangen door:

“(h) De kwalificatie van een blootstelling als niet-renderend overeenkomstig artikel 47 bis, lid 3, onder b) tot en met e), van Verordening (EU) nr. 575/2013.”

21.Paragraaf 72 wordt vervangen door:

“72. Voor de toepassing van artikel 178, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013, en wanneer een blootstelling wordt beschouwd als een blootstelling ten aanzien waarvan zich een wanbetaling heeft voorgedaan overeenkomstig artikel 178, lid 3, onder d) van Verordening (EU) nr. 575/2013, ongeacht of met de respijtmategeregeling was ingestemd voordat of nadat wanbetaling was vastgesteld, gaan instellingen ervan uit dat de definitie van wanbetaling niet langer van toepassing is op een blootstelling ten aanzien waarvan zich eerder een wanbetaling heeft voorgedaan, wanneer er ten minste één jaar is verstreken vanaf de laatste van een van de volgende momenten:

- (a) het moment waarop de respijtmategeregelingen zijn verlengd;
- (b) het moment waarop de blootstelling is ingedeeld in de categorie blootstellingen ten aanzien waarvan zich een wanbetaling heeft voorgedaan;
- (c) het einde van de respijtpriode die in de respijtgeregeling wordt vermeld.”

22.Punt (f) in paragraaf 73 wordt vervangen door:

Aan de onder (a) tot en met (e) genoemde punten dient eveneens te worden voldaan als het gaat om nieuwe blootstellingen met betrekking tot de debiteur, met name wanneer de blootstellingen ten aanzien waarvan zich eerder een wanbetaling heeft voorgedaan en die het voorwerp waren van een respijtmategeregeling, zijn verkocht of afgeschreven.”

23.Punt (b) in paragraaf 83 wordt geschrapt.

24.Paragraaf 107 wordt vervangen door:

“107. Instellingen verifiëren regelmatig of alle niet-renderende respijtblootstellingen zijn ingedeeld in de categorie blootstellingen ten aanzien waarvan zich een wanbetaling heeft voorgedaan. Instellingen analyseren bovendien regelmatig de renderende respijtblootstellingen om te bepalen of voor een daarvan de indicatie geldt dat betaling onwaarschijnlijk is, als omschreven in artikel 178, lid 3, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en in de paragrafen 51 tot en met 55.”